

Уважаеми колеги!

Цялата ситуация е разбираема заради пандемията, но в дните на изпитания, за пореден път доказваме, че екипната ни работа е върната посока към успяването. Вие, уважаеми колеги, директори и учители, докажете и продължавате да доказвате с работата си готовността си да направите и невъзможното в полза на учениците. Благодаря Ви за отдадеността и усилията, за денонощния труд, за креативността и творчеството, за силата и смелостта! В тези кризисни дни, екипът на РУО Варна работи заедно с Вас, със същата интензивност, с грижа за всеки един директор, учител, ученик, родител. След изминалите седмици, в търсене и вземане на възможно най-оптималните решения - наложителни и своевременни - 100% от училищата работят в електронна среда - 4465 учители и 48526 ученици! Това е цяла армия, впрегнала воля, знания и дух в служба на знанието, свещения олтар на нацията ни, от векове за векове!

Проследявайки резултатите от анализа на всеки изминал работен ден в системата, Ви пожелавам здраве и устойчивост! Дистанционно обучение ще продължи поне до 13 април 2020. Това неминуемо ни изправя пред задачата до го усъвършенстваме, за да стане по-пълноценно за всички работещи с него. Учителите имат време да се приспособят към по-ефективните електронни платформи, като се запознават с възможностите им чрез достъпните в интернет инструкции и през взаимопомощ между колегите.

Нека работата продължи спокойно, премерено и позитивно! Никой не е сам в трудната и отговорна ситуация! Бъдете здрави! Пазете се! Пазете учителите! Пазете учениците!

ДО
ДИРЕКТОРИТЕ И УЧИТЕЛИТЕ
ОТ ОБЛАСТ ВАРНА

Колко е лесно/трудно да бъдеш учител по време на карантина?

Колко е лесно/трудно да бъдеш учител по време на карантина?

Без класна стая, без зрителен контакт, без глас и без гласно изричане на думи.

Да бъдеш учител. Безгласно. От разстояние. Да бъдеш емпатичен – от дистанция: да излъчваш грижа и любов, без лицето ти да бъде видимо.

Да пуснеш училището в дома си. Да се лишиш от лично пространство. Да заличиш границите между времето за себе си и времето за учениците си. Твоето време да не бъде повече твое. И твоето място да бъде място за другите. Не, думата не е хаос. Друга е думата – отдаденост. Твърде дръзко ли ще бъде, ако го наречем саможертва?

Колко е лесно/трудно да бъдеш учител по време на карантина?

Да направиш възможно преобръщането на една система, да удържиш личната си слабост (да, не е срамно да си слаб; твърде човешко е, всъщност), да скриеш собствената си тревожност и обърканост и да направиш „от раз“ нещо, което никога досега не е било правено: без да си го учил, без да ти е било обяснено, без да си имал времето да го упражниш.

И е време: време на подменящия се ред; на пренарежданата конвенционална реалност; на изпитанието да бъдеш социален и лишен от традиционните механизми на свързаност в социалната общност едновременно. Колко е лесно/трудно да си учител по време на карантина – колко е лесно/трудно да си спасител на общости?

И е време на търсене на други думи, нови смисли и различни значения: усилие, дързост, себеотричане, хюбрис, новаторство, усърдие, лекота, тежест...

Колко е лесно/трудно да бъдеш учител по време на карантина?

Да бъдеш:

Като разказвач на истории от роман на Бокачо.

Като рицар срещу вятърни мелници.

Като любов по време на холера.

Като обичане на инат.

Всъщност, във време като днешното учителите носят и друго име.

Наричат ги Будители.

Бъдете здрави и Благословени, скъпи колеги!

В това трудно време най-истинският начин да Ви подкрепим е словото на сърцето!